

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 01 grudnia 2023 r.

Poz. 13012

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-R.4131.21.2023

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 30 listopada 2023 r.

dotyczy uchwały nr XLVI/287/2023 Rady Powiatu w Szydłowcu z dnia 3 listopada 2023 r. w sprawie: stwierdzenia, że pismo Starosty Szydłowieckiego nie jest informacją na podstawie której Rada Powiatu w Szydłowcu uznaje, że została poinformowana o jego skazaniu prawomocnym wyrokiem.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 30 listopada 2023 r.

WNP-R.4131.21.2023

Rada Powiatu w Szydłowcu**Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Działając na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1990 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2022 r. poz.1526)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLVI/287/2023 Rady Powiatu w Szydłowcu z dnia 3 listopada 2023 r. w sprawie: stwierdzenia, że pismo Starosty Szydłowieckiego nie jest informacją na podstawie której Rada Powiatu w Szydłowcu uznaje, że została poinformowana o jego skazaniu prawomocnym wyrokiem.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 3 listopada 2023 r. Rada Powiatu w Szydłowcu podjęła uchwałę w sprawie stwierdzenia, że pismo Starosty Szydłowieckiego informujące o skazaniu prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szydłowcu nie jest informacją na podstawie której Rada Powiatu w Szydłowcu uznaje, że została poinformowana o jego skazaniu prawomocnym wyrokiem. Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 9 listopada 2023 r., przy piśmie przewodnim znak: BR.0008.9.2023.

Uchwała została podjęta na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1526) oraz § 18 ust. 1 i ust. 4 pkt 1 Statutu Powiatu Szydłowieckiego przyjętego uchwałą Nr XX/139/2020 Rady Powiatu w Szydłowcu z dnia 29 grudnia 2020 r.

W wyniku analizy prawnej, organ nadzoru w dniu 23 listopada 2023 r. skierował do Rady Powiatu w Szydłowcu zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego. W jego toku stwierdzono, co następuje.

W § 1 uchwały zapisano, że Rada Powiatu w Szydłowcu stwierdza, iż pismo Starosty Szydłowieckiego z dnia 18 października 2023 r., w którym to Starosta informuje o skazaniu go prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szydłowcu, nie jest informacją wystarczającą do uznania, że Rada Powiatu w Szydłowcu została powiadomiona o fakcie prawomocnego skazania. W § 2 zapisano, że wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Szydłowcu.

Analiza cytowanej regulacji wskazuje, że uchwała nr XLVI/287/2023 Rady Powiatu w Szydłowcu została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, gdyż została wydana bez podstawy prawnej.

Przywołany przez Radę Powiatu w Szydłowcu art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi, iż do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał „w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu”.

Ustawodawca w art. 12 ustawy określił zamknięty katalog spraw, w których rada powiatu jest właściwa. Wyliczenie zawarte w art. 12 ustawy jest wyliczeniem enumeratywnym i wyczerpującym, a ewentualne inne zadania rady powiatu mogą wynikać wyłącznie z ustaw, o czym stanowi właśnie art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym. Rada powiatu nie może w związku z tym domniemywać, że w razie wątpliwości co do możliwości podjęcia określonego działania, to właśnie ona jest uprawniona do podjęcia uchwały. Organom jednostek samorządu terytorialnego wolno podejmować uchwały, kiedy zezwalają na to ustawy i prawo je do tego upoważnia. Jeżeli organ podejmie działanie w sprawie, co do której nie ma upoważnienia ustawowego, to działanie takie stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady legalności. Art. 7 Konstytucji RP jednoznacznie stanowi, że każda podejmowana czynność musi mieć oparcie w przepisach powszechnie obowiązującego prawa.

Podstawy takiej nie stanowi przepis § 18 ust. 1 Statutu Powiatu Szydłowieckiego wskazujący, że Rada Powiatu rozpatruje na sesjach i rozstrzyga w drodze uchwał wszystkie sprawy należące do jej kompetencji określone w ustawie o samorządzie powiatowym oraz innych ustawach, a także w przepisach wydanych na podstawie ustaw oraz § 18 ust. 4 pkt 1 stanowiącym, że Rada może podejmować postanowienia proceduralne.

Podkreślenia wymaga, że w podstawie prawnej uchwały nie wskazano żadnego przepisu rangi ustawowej, dającego Radzie uprawnienie do regulacji zagadnienia objętego uchwałą, a mianowicie stwierdzenia, że pismo Starosty Szydłowieckiego nie jest informacją, na podstawie

której Rada Powiatu w Szydłowcu uznaje, że została poinformowana o jego skazaniu prawomocnym wyrokiem.

Ponadto, w obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu rangi ustawy, który by Radzie dawał kompetencje do podjęcia takiej uchwały. W wyroku z 29 lipca 2005 r., sygn. IV SA/Wa 995/05, WSA w Warszawie podkreśla, że przedmiotem kontroli sądu administracyjnego jest legalność aktu, co oznacza konieczność zbadania, czy akt ten, biorąc pod uwagę jego treść, może zostać pozostawiony w obrocie prawnym. Zasada ta obowiązuje również organ nadzoru. Należy zatem zważyć, czy ustalenie braku podstawy prawnej uprawnia organ nadzoru do stwierdzenia istotnego naruszenia prawa i wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego.

Podkreślić również należy, że zakaz wykraczania poza zakres kompetencji odnosi się do wszelkich form działalności organów władzy, także wtedy, gdy te formy nie mają władczego charakteru, a stanowią jedynie opinię wyrażoną w drodze uchwały (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 września 2017 r., sygn. I OSK 1066/17).

Reasumując, każdorazowe przekroczenie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Stanowi o tym również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. sygn. akt I SA/Wr1798/99, cyt: „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.”.

Ponadto, stanowisko Rady Powiatu narusza dyspozycję art. 6a ustawy o pracownikach samorządowych, zgodnie z którym, w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe pracownika samorządowego zatrudnionego na podstawie powołania lub umowy o pracę na stanowisku urzędniczym, właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego albo podmiot wykonujący czynności z zakresu prawa pracy wobec pracownika samorządowego odwołuje go lub rozwiązuje z nim umowę o pracę za wypowiedzeniem najpóźniej po upływie miesiąca od dnia, w którym uzyskał informację o fakcie prawomocnego skazania.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 lipca 2017 r., I PK 207/17 cyt: „Przez uzyskanie wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy należy rozumieć uzyskanie odpowiednio pewnej wiadomości o faktach, z których przy prawidłowym rozumowaniu należy wyciągać wniosek o istnieniu przyczyny uzasadniającej rozwiązanie

umowy. Nie jest przy tym wymagane, aby powzięcie wiadomości wiązało się ze złożeniem jakiegoś dokumentu, jak to zakłada pozwany. Powódka nie miała obowiązku powiadomienia swojego pracodawcy na piśmie o tym, że została prawomocnie skazana wyrokiem sądu w sprawie karnej. To raczej pracodawca (organ pracodawcy) powinien był podjąć czynności faktyczne lub prawne, które znalazłyby odbicie w dokumentach, mające na celu sprawdzenie przekazanej przez powódkę informacji. Jednak brak takich dokumentów nie wyklucza ustalenia Sądu Okręgowego, że doszło do poinformowania pracodawcy - reprezentowanego przez jego organ właściwy w stosunkach pracy (art.3¹ k.p.) - o okolicznościach mających znaczenie z punktu widzenia zastosowania art. 52 § 1 pkt 2 i 3 k.p. k.p. w związku z art. 6 ust. 3 pkt 2 i art. 43 ust.1 ustawy o pracownikach samorządowych.

Uzyskanie przez Przewodniczącego Rady Powiatu wiadomości w formie pisemnej od skazanego Starosty w dniu 18 października 2023 r. i potwierdzenie tej wiadomości na sesji Rady Powiatu w Szydłowcu przez samego Starostę w dniu 3 listopada 2023 r. wobec radnych powiatu, wydaje się wystarczającym argumentem do zakwestionowania stanowiska Rady Powiatu zajętej w przedmiotowej uchwale.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że uchwała NR XLVI/287/2023 Rady Powiatu w Szydłowcu z dnia 3 listopada 2023 r. w sprawie: stwierdzenia, że pismo Starosty Szydłowieckiego nie jest informacją na podstawie której Rada Powiatu w Szydłowcu uznaje, że została poinformowana o jego skazaniu prawomocnym wyrokiem została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, co czyni koniecznym wyeliminowanie jej z obrotu prawnego poprzez stwierdzenie nieważności w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Powiatowi, w świetle art. 85 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały w całości z mocy prawa z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Tobiasz Bocheński

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/